

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **STEJK – soukromý podnik**
Privatne podnik „STEJK“
odštěpný závod zahraniční právnické osoby STEJK – soukromý podnik
sídlem Koželužská 34/9, Brno
zastoupen Mgr. Ivanou Rychnovskou, LL.M., advokátkou
sídlem Vranovská 45/1, Brno

proti
žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
sídlem Kotlářská 451/13, Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.4.2017, č.j. 8760/1.30/16-3, sp. zn. S9-2016-359,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12.4.2017, č.j. 8760/1.30/16-3, sp. zn. S9-2016-359, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 12.10.2016, č.j. 25199/9.30/16-8, sp. zn. S9-2016-359, jímž prvostupňový orgán rozhodl tak, že se žalobce dopustil správního deliktu dle § 140 odst. 1 písm. b) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), tím, že v období od 1.7.2015 do 2.2.2016 zprostředkoval zaměstnání osobám Y. M., M. F., I. T., P. F., H. P., S. S. u společnosti Heat Transfer Systems s.r.o. na pracovišti na adrese Novosedly 238 bez povolení ke zprostředkování zaměstnání, čímž byl porušen § 14 odst. 3 písm. b) v návaznosti na § 60 odst. 1 a § 14 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti. Za spáchaný správní delikt uložil prvostupňový orgán žalobci v souladu s § 140 odst. 4 písm. b) zákona o zaměstnanosti pokutu ve výši 142 000 Kč společně s povinností uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítá porušení svého práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Odvolací námitky nelze vypořádat pouhým odkazem na prvostupňové rozhodnutí; žalovaný neodůvodnil, proč se ztotožnil se závěry prvostupňového orgánu a proč žalobcovy odvolací námitky odmítl. K tomu žalobce odkazuje na nález Ústavního soudu ve věci sp. zn. IV. ÚS 2468/11 ze dne 21.1.2014. Podle žalobce žalovaný svým postupem popřel dvojinstančnost správního řízení.
3. Žalobce neprováděl zprostředkování zaměstnání. Jeho zaměstnanci vykonávali práci pouze pro svého zaměstnavatele (žalobce) a nikoliv pro uživatele ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti, které nelze na daný případ aplikovat. Žalobce ve správním řízení doložil mj. smlouvou o dílo uzavřenou se společností Heat Transfer Systems s.r.o. včetně dodatků a objednávky, jimiž bylo dílo specifikováno. Výrobky zaměstnanci zhotovovali pro žalobce, který je na základě předávacích protokolů předal Heat Transfer Systems s.r.o., podle předávacích protokolů bylo dílo i fakturováno. Nelze souhlasit se správními orgány, že výrobky nebylo možné odlišit ani stanovit odpovědnost za případné vady. Přestože zaměstnanci vykonávali práci v prostorách Heat Transfer Systems s.r.o., činili tak pro žalobce v rámci dodávky zpracování díla.
4. Zaměstnanci vykonávali práci na odpovědnost a náklady žalobce, odměnu za práci jim vyplácel žalobce a byl jejich jediným nadřízeným. Organizační činnost zajišťoval žalobce prostřednictvím svého mistra B. H., který pravidelně činnost zaměstnanců kontroloval, přebíral od nich výsledky práce, zadával jim, co mají konkrétně dělat tak, aby byl naplněn závazek ze smlouvy o dílo. Tuto skutečnost většina zaměstnanců potvrdila. Pokud zaměstnanci M. F. a P. F. do protokolu uvedli, že jim práci přidělují mistři Heat Transfer Systems s.r.o., jednalo se o nesrovnalost plynoucí ze špatného pochopení a horší znalosti českého jazyka. Dotčení zaměstnanci pracovali na pracovištích, které bylo nutné sdílet se zaměstnanci Heat Transfer Systems s.r.o.; pokyny udělované ze strany Heat Transfer Systems s.r.o. měly být organizačního charakteru – týkaly se toho, kde mohou zaměstnanci žalobce provádět dílo, aby si se zaměstnanci Heat Transfer Systems s.r.o. nepřekáželi.

5. Žalobce konečně nesouhlasí se závěry správních orgánů o společenské škodlivosti vytykaného správního deliktu. Žalobcovi zaměstnanci pracují v České republice podle zákonných norem a povolení, nedluží žádné nedoplatky na zdravotním, sociálním ani daňovém systému České republiky a při práci se jim dostávalo řádných pracovních a mzdových podmínek.
6. Svoji argumentaci žalobce rozvedl v podané replice.
7. Žalobce navrhuje, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem, i při jednání soudu.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
9. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem, i při jednání soudu. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
11. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Žalobce předně namítá, že žalovaný neuvedl, proč se ztotožnil se závěry prvostupňového orgánu a z jakých důvodů žalobcovy odvolací námitky zamítl.
13. Jak vyplývá z ustálené judikatury správních soudů, nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o oprávněném prostředku se všemi uplatněnými námitkami, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající zpravidla v nedostatku jeho důvodů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2008, č.j. 3 As 51/2007-84). To neplatí v případech, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění; nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka řízení zcela (tedy i implicitně) reagovat; správní orgán nemá povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou tehdy, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.7.2018, č.j. 7 As 150/2018-36). Úkolem odvolacího orgánu je především reagovat na uplatněné odvolací námitky, přičemž z hlediska ekonomie řízení není vyloučeno, aby odvolací orgán argumentaci prvostupňového orgánu pouze doplnil; při soudním přezkumu odvolacího rozhodnutí je třeba vzít v úvahu, že ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů jeden celek a mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání, které by jinak způsobovaly jeho nepřezkoumatelnost, mohou zaplnit argumenty obsažené již v prvostupňovém rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.10.2014, č.j. 6 As 161/2013-25). Odvolací orgán tedy není povinen vyčerpávajícím způsobem reagovat

na námitku, s níž se již dříve vypořádal prvostupňový orgán, může na argumentaci obsaženou v prvostupňovém rozhodnutí pouze odkázat a případně ji rozvinout a doplnit o chybějící argumenty (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2.12.2015, č.j. 6 As 186/2015-31).

14. Podle zdejšího soudu napadené rozhodnutí, ve spojení s rozhodnutím prvostupňovým, vyhovuje výše uvedeným požadavkům. Uplatněné odvolací námitky byly obdobné jako ty, které žalobce uplatnil již v řízení před prvostupňovým orgánem (námitky proti kontrolnímu zjištění ze dne 16.5.2016, vyjádření k podkladům řízení ze dne 5.10.2016); prvostupňový orgán se přitom předmětnou argumentací ve svém rozhodnutí obsáhle zabýval. V odvolání žalobce neuplatnil žádné nové argumenty zpochybňující závěry prvostupňového orgánu ani nenavrl žádné nové důkazy. Pokud tedy žalovaný v napadeném rozhodnutí k odvolacím námitkám odkazoval na příslušné části prvostupňového rozhodnutí, takový postup v daném případě nemá za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. V této souvislosti nemůže zdejší soud přisvědčit ani namítanému porušení žalobcova práva na spravedlivý proces.
15. Žalobce dále nesouhlasí se závěry správní orgánů o tom, že se dopustil správního deliktu ve smyslu § 140 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti, neboť jeho zaměstnanci vykonávali práci pro žalobce, v rámci realizace díla dle smlouvy o dílo uzavřené se společností Heat Transfer Systems s.r.o. a jednotlivých objednávek.
16. Podle § 140 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se správního deliktu dopustí tím, že zprostředkuje zaměstnání bez povolení nebo jiným způsobem poruší při zprostředkování zaměstnání tento zákon nebo dobré mravy.
17. Podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti zprostředkováním zaměstnání se rozumí zaměstnávání fyzických osob za účelem výkonu jejich práce pro uživatele, kterým se rozumí jiná právnická nebo fyzická osoba, která práci přiděluje a dohlíží na její provedení.
18. Podle § 14 odst. 3 zákona o zaměstnanosti zaměstnání zprostředkovávají za podmínek stanovených tímto zákonem a) krajské pobočky Úřadu práce, b) právnické nebo fyzické osoby, pokud mají povolení k příslušné formě zprostředkování zaměstnání.
19. Podle § 60 odst. 1 zákona o zaměstnanosti povolení ke zprostředkování zaměstnání podle § 14 odst. 3 písm. b) vydává generální ředitelství Úřadu práce na základě žádosti právnické nebo fyzické osoby o a) povolení ke zprostředkování zaměstnání na území České republiky, b) povolení ke zprostředkování zaměstnání cizinců na území České republiky, nebo c) povolení ke zprostředkování zaměstnání do zahraničí.
20. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30.6.2015, č.j. 2 Ads 173/2014-28, „*Základním rozlišovacím znakem mezi pronájmem pracovní síly a poskytnutím služby je komplexnost zajišťovaných činností. V případě poskytování služby se jedná o činnost prováděnou poskytovatelem pod vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. Oproti tomu v případě pronájmu pracovní síly nemá pronajímatel pracovní síly (agentura práce) odpovědnost za výsledek práce a své pronajaté zaměstnance při výkonu práce neřídí.*“. Uvedený závěr je podle zdejšího soudu možné aplikovat také na nyní projednávanou věc, tedy pro posouzení

otázky, zda se v rámci vztahu mezi Heat Transfer Systems s.r.o. a žalobcem jednalo o zprostředkování zaměstnání (tj. pronájem pracovní síly) či o zhotovení díla.

21. Podle zdejšího soudu prvostupňový orgán dostatečným a přesvědčivým způsobem odůvodnil závěr, že žalobce zprostředkoval zaměstnání osobám Y. M., M. F., I. T., P. F., H. P. a S. S. pro (uživatele) Heat Transfer Systems s.r.o. a že se v daném případě nejednalo o zhotovení díla. Uvedené zdejší soud dovozuje z následujících skutečností vyplývajících ze správního spisu (ze seznamu kontrolovaných fyzických osob ze dne 2.2.2016, z protokolu o kontrole ze dne 11.4.2016, č.j. 3896/9.71/16-2, sp. zn. I9-2016-360, a dále ze shrnutí uvedených zjištění v prvostupňovém rozhodnutí).
22. Správním spisem prochází smlouva o dílo ze dne 23.2.2006, podle které se zhotovitel (žalobce) zavazuje, že bude pro objednatele (Heat Transfer Systems s.r.o.) provádět dodávky spočívající v navlékání vlásenek, montáži a kompletaci výměníků dle uvedené specifikace. Obdobně z dodatku č. 3 ze dne 30.4.2009 a dodatku č. 5 ze dne 31.12.2014 k předmětné smlouvě o dílo plyne, že se zhotovitel zavazuje pro objednatele provádět dodávky spočívající v navlékání vlásenek, montáži a kompletaci (a dle dodatku č. 5 také úpravě) výměníků dle uvedené specifikace s tím, že přesný rozsah díla bude upřesňován v průběhu jeho provádění dle aktuálního požadavku objednatele; objednatel je oprávněn zadat práce i na jiných typech výrobků v případě aktuální zvýšené potřeby produkce. Stejně tak v doložených objednávkách ke smlouvě o dílo je uvedeno, že objednatel objednává provedení dodávek díla spočívající v navlékání vlásenek, montáži a kompletaci a úpravě vymezených typů výměníků. Mezi stranami není sporu o tom, že činnost vykonávali zaměstnanci žalobce v prostorách společnosti Heat Transfer Systems s.r.o. Z dodatku č. 3 ze dne 30.4.2009 ke smlouvě o dílo vyplývá, že byla sjednána sazba ve výši 153 Kč bez DPH za hodinu. Také z doložených předávacích protokolů plyne, že za montážní práce při kompletaci výměníků žalobce účtoval jednotkovou cenu 153 Kč.
23. Ze správního spisu dále vyplývá, že při kontrole provedené prvostupňovým orgánem dne 2.2.2016 u společnosti Heat Transfer Systems s.r.o. na adrese Novosedly 238 pracoval v provozním úseku „V2 – 01 – Lakovna – Galatek“ M. F. Ten uvedl, že pracuje pro Heat Transfer Systems s.r.o. jako pracovník v lakovně. Dále zde byl M. I. M., který uvedl, že pracuje pro LUTO Automotive CZ, s.r.o. a vykonává svářečské práce, a Z. Z., který uvedl, že pracuje pro Heat Transfer Systems s.r.o. a vykonává svařování a lakování.
24. Do záznamu o poskytnutí součinnosti poté M. F., zaměstnanec žalobce, uvedl, že na pracovišti pracuje pro žalobce 6 let, od pondělí do pátku 8 hodin denně, práci mu přidělují mistři Heat Transfer Systems s.r.o. Lakuje pistolí výměníky a balí je na paletu. Pracovní dobu má od 6 h do 14 h, stanovuje ji mistr Heat Transfer Systems s.r.o. – paní S. K. Uvedl, že na pracovišti pracuje s panem Z. z Heat Transfer Systems s.r.o. a s panem M. I. M.; uvedené osoby vykonávají stejnou práci jako on. Z. Z., zaměstnanec Heat Transfer Systems s.r.o., do záznamu o poskytnutí součinnosti uvedl, že provádí lakování a svařování, balí nastříkané díly na paletu, provádí bodové svařování; pracuje s panem F., který vykonává stejnou práci a pracuje pro žalobce, a s panem M., který pracuje pro LUTO Automotive CZ, s.r.o. a provádí pouze jednodušší práce – nestříká barvu, pouze balí. Z. Z. pracuje od 6 h do 14 h, pracovní doba je stanovena v pracovní smlouvě od Heat Transfer Systems s.r.o.

25. Dále na provozním úseku „ÚP 3 – dokončování a balení“ pracovali S. S. a Y. M., kteří uvedli, že pracují pro žalobce, a T. G., který uvedl, že pracuje pro Heat Transfer Systems s.r.o. Všichni poté shodně uvedli, že dokončují a balí výměníky.
26. Do záznamu o poskytnutí součinnosti poté S. S., zaměstnanec žalobce, uvedl, že na pracovišti pracuje pro žalobce od roku 2015 denně, práci mu přiděluje B. H., pracuje na dokončení a balení výměníků, pracovní dobu má od 6 h do 14 h a od 14 h do 22 h, odměnu za vykonanou práci mu vyplácí žalobce jedenkrát měsíčně, pracuje s panem M. a G., kteří vykonávají stejnou práci jako on. Y. M., zaměstnanec žalobce, uvedl, že na pracovišti pracuje pro žalobce asi 9 let denně, práci mu přiděluje B. H., pracuje na dokončení a balení výměníků, pracovní dobu má od 6 h do 14 h a od 14 h do 22 h, stanovil mu ji pan H., odměnu za vykonanou práci mu vyplácí jedenkrát měsíčně. T. G., zaměstnanec Heat Transfer Systems s.r.o., do záznamu o poskytnutí součinnosti uvedl, že na dotčeném pracovišti pracuje pro Heat Transfer Systems s.r.o. denně, práci mu přiděluje mistr R. K., dokončuje a balí výměníky, pracovní dobu má od 6 h do 14 h a od 14 h do 22 h, odměnu za vykonanou práci mu vyplácí Heat Transfer Systems s.r.o., na pracovišti pracuje s panem S. a M., kteří vykonávají stejnou práci jako on.
27. Dále na provozním úseku „Hala sběrače – ruční práce“ pracoval P. F., který uvedl, že pracuje pro žalobce, vykonává pomocné práce při řezání, přetváření, odjehlování a kalibrování. Dále na uvedeném úseku pracovala I. T., která uvedla, že pracuje pro žalobce a pájí sběrače. Dále zde pracovala A. L., která uvedla, že provádí odjehlování a pracuje pro Heat Transfer Systems s.r.o., a M. V. a M. M., které uvedly, že pájí sběrače a pracují pro Heat Transfer Systems s.r.o. I. T., zaměstnankyně žalobce, uvedla, že na uvedeném pracovišti pracuje pro žalobce asi 1,5 roku, práci vykonává denně od 6 h do 14 h, práci jí přiděluje mistr na dílně B. H., pracuje s pájkou a pájí sběrače, odměnu za práci jí vyplácí pan H. osobně v hotovosti, pracuje s M. V. a M. M. na sběrném pracovišti – hala sběrače, obě vykonávají stejnou práci. P. F., zaměstnanec žalobce, uvedl, že na pracovišti pracuje pro žalobce asi měsíc, práci mu přiděluje a kontroluje mistr z Heat Transfer Systems s.r.o. F. J., vykonává ruční práce – řeže, odjehluje, opracovává trubky – vrtá do nich dírky, řeže je a čistí, pracovní dobu má od pondělí do pátku od 6 h do 14 h, někdy déle, odměnu za vykonanou práci mu vyplácí žalobce, stejnou práci jako on nedělá nikdo. A. L., zaměstnankyně Heat Transfer Systems s.r.o., do záznamu o poskytnutí součinnosti uvedla, že na pracovišti pracuje pro Heat Transfer Systems s.r.o. asi 7 let, práci vykonává denně, práci jí přiděluje mistrová M. M., odjehluje a čistí trubky na sběračích, pracovní dobu má od 6 h do 14 h, odměnu za práci jí vyplácí Heat Transfer Systems s.r.o., na pracovišti je sama, stejnou práci vykonává kolegyně v protisměně A. Š.
28. Dále na provozním úseku „ÚP 1 – balení“ pracoval H. P. a D. K., kteří uvedli, že provádí balení a pracují pro žalobce. Dále zde byla Z. N., která uvedla, že provádí balení a pracuje pro Heat Transfer Systems s.r.o. H. P., zaměstnanec žalobce, uvedl, že na pracovišti pracuje pro žalobce od 14.9.2012, práci mu přiděluje a kontroluje „parták B.“, balí různé kusy výměníků, malé, velké, nýtuje, šroubuje, natírá, pracovní dobu má od 6 h do 14 h a od 14 h do 22 h, pracovní dobu stanovuje Heat Transfer Systems s.r.o., odměnu za vykonanou práci mu vyplácí žalobce, na pracovišti pracuje s kolegy D. a Z., kteří vykonávají stejnou práci jako on. Z. N., zaměstnankyně Heat Transfer Systems s.r.o., do záznamu o poskytnutí součinnosti uvedla, že na pracovišti pracuje pro Heat Transfer Systems s.r.o. od dubna 2005 denně, práci jí přiděluje a kontroluje mistr L. K., nýtuje a balí výměníky, pracovní dobu má od 6 h do 14 h a od 14 h do 22 h, pracovní dobu stanovuje

vedení Heat Transfer Systems s.r.o., odměnu za vykonanou práci jí vyplácí zaměstnavatel Heat Transfer Systems s.r.o., na dotčeném pracovišti pracuje s kolegy H. P. a D. K.

29. Z uvedených zjištění prvostupňového orgánu podle zdejšího soudu nelyne, že by žalobce prostřednictvím výše uvedených fyzických osob (Y. M., M. F., I. T., P. F., H. P. a S. S.) vykonával v příslušných prostorách společnosti Heat Transfer Systems s.r.o. pouze konkrétní vyčleněnou činnost, na které by se nepodíleli již žádní jiní zaměstnanci (společnosti Heat Transfer Systems s.r.o. či jiní). V daném případě tak nebylo možné konkretizovat výsledky činnosti žalobce, a tedy rozsah jím prováděného díla, a zároveň vyloučit, že se na něm podílely také jiné subjekty. Z výše uvedených zjištění prvostupňového orgánu plyne, že konkrétní činnost vždy vykonávalo více osob, přičemž se nejednalo pouze o zaměstnance žalobce; pokud P. F. uvedl, že stejnou práci jako on nevykonává nikdo, tak k tomu prvostupňový orgán správně poznamenal, že A. L., zaměstnankyně Heat Transfer Systems s.r.o., stejně jako P. F. uvedla, že náplní její práce je odjehlování a čištění trubek. Podle zdejšího soudu tedy společnost Heat Transfer Systems s.r.o. neměla vyčleněnou žádnou činnost, kterou by zajišťoval pouze žalobce prostřednictvím svých zaměstnanců. Stejně tak prvostupňový orgán podle zdejšího soudu správně dovodil, že práce zaměstnanců žalobce na pracovišti Heat Transfer Systems s.r.o. navazovala na práci jiných zaměstnanců, a proto dílo nebylo možné nijak konkretizovat.
30. Dále se o dodání díla nemohlo jednat s ohledem na způsob sjednání odměny, která byla počítána podle odpracovaných hodin. Žalobce sám v průběhu správního řízení uvedl, že se jedná o sazbu za práce, které se nedají vyčíslit předem. Stejně tak vyjádření dotčených zaměstnanců žalobce, že na pracovišti pracovali podle směn (které odpovídaly směnám zaměstnanců Heat Transfer Systems s.r.o.) po dlouhou dobu, svědčí o tom, že se jednalo ze strany žalobce o dodávku pracovní síly, nikoli o plnění díla. Pokud zaměstnanci žalobce vykonávali stejnou práci společně se zaměstnanci Heat Transfer Systems s.r.o. na stejném pracovišti v jedné směně a stejné pracovní době, nelze dovozovat, že to byl žalobce, kdo jejich činnost řídil a uděloval příslušné pokyny a nesl odpovědnost za výsledek jejich práce, a to přesto, že někteří zaměstnanci uvedli, že jim práci přiděluje (a případně kontroluje) zaměstnanec žalobce B. H., který se v době kontroly na pracovišti nenacházel. V tomto směru se jeví jako nepřipadná argumentace, že na pracovišti měly různé skupiny nastavena určitá pravidla, komunikovaly spolu a přizpůsobovaly pracovní tempo jedna druhé, přičemž se jednalo o pokyny provozní, nikoli pracovníprávní. Stejně tak je nadbytečně zabývat se polemikou žalobce, že pokud M. F. a P. F. uvedli, že jim práci přidělují mistři Heat Transfer Systems s.r.o., bylo to kvůli horší znalosti českého jazyka a neschopnosti plnohodnotně odpovědět na otázky prvostupňového orgánu; ostatně ze záznamů o poskytnutí součinnosti vyplývá, že dotčení zaměstnanci uvedli, že rozumí česky a nežádají tlumočníka, že si přečetli text záznamu a s jeho obsahem souhlasí.
31. Pokud žalobce namítá, že ve smlouvě o dílo (včetně dodatků) i v objednávkách je specifikován předmět plnění (navlékání, montáž a kompletace výměníků) konkrétním číselným označením typů výměníků proto, aby mohlo dojít k jejich identifikaci a zpětnému ověření, tak podle zdejšího soudu tato skutečnost nevylučuje, že stejnou činnost na stejných typech výměníků vykonávali žalobcovi zaměstnanci podle pokynů Heat Transfer Systems s.r.o. společně se zaměstnanci jinými. Stejně tak pokud žalobce uvádí, že podle objednávek měly být jednotlivé části díla fakturovány na základě jednotlivých předávacích protokolů měsíčně a dílo tak bylo po jeho vyhotovení zaměstnanci žalobce předáno nikoli ihned, nýbrž až na základě předávacích protokolů, podle kterých bylo poté

i fakturováno, z čehož podle žalobce plyne, že výrobky zaměstnanci zhotovovali pro žalobce, tak podle zdejšího soudu přestože formálně doložený stav (smlouva o dílo, objednávky, předávací protokoly, faktury) by mohl nasvědčovat tomu, že se ze strany žalobce jednalo o plnění díla, shora uvedená zjištění takový závěr jednoznačně vyvracejí. Přestože tedy mezi žalobcem a Heat Transfer Systems s.r.o. byla formálně uzavřena smlouva o dílo, nebylo podle zdejšího soudu možné určit rozsah provádění díla žalobcem a kontrolovat jeho provedení ze strany žalobce.

32. Pokud žalobce uvádí, že nebylo prokázáno, že na stejném pracovišti vykonávají obdobnou činnost i jiní zaměstnanci jiného zaměstnavatele, a proto nelze dovozovat, že žalobce zprostředkovává zaměstnání, tak z výše uvedených zjištění vyplývá, že zaměstnanec žalobce M. F. uvedl, že pracuje mj. s pracovníkem Z. Z. z Heat Transfer Systems s.r.o. a dále s M. I. M. a oba vykonávají stejnou práci; k pracovníku M. I. M. Z. Z. sdělil, že pracuje pro LUTO Automotive CZ, s.r.o., vykonává jednodušší práce – nestříká barvu, pouze balí, neboť zatím nemá dostatečnou praxi a až ji získá, tuto práci by dělat mohl. Správním spisem také prochází kopie Smlouvy o poskytnutí služeb ze dne 14.12.2009, podle které se dodavatel LUTO Automotive CZ, s.r.o. zavazuje odběrateli Heat Transfer Systems, s.r.o. mj. poskytovat služby, tj. dodat předem dohodnutý počet pracovníků dodavatele v předem dohodnuté lhůtě a na dohodnutý čas pro výkon obslužných prací ve výrobě (operátor výroby) u odběratele. Fakturovaná cena byla sjednána ve výši 135 Kč za odpracovanou hodinu v prvním odpracovaném měsíci, resp. 140 Kč za odpracovanou hodinu po prvním odpracovaném měsíci. V příloze č. 1 k uvedené smlouvě o poskytnutí služeb je dále uveden seznam zaměstnanců LUTO Automotive CZ, s.r.o. nastupujících k dočasnému přidělení, kde je uveden pracovník M. I. M.
33. Podle zdejšího soudu prvostupňový orgán dostatečným způsobem prokázal, že smlouva o dílo uzavřená mezi žalobcem a Heat Transfer Systems s.r.o. byla pouze zastřeným právním jednáním, přičemž skutečnou podstatou ujednání bylo poskytnutí pracovní síly, tedy agenturní zaměstnávání. Z § 309 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, přitom plyne, že po dobu dočasného přidělení zaměstnance agentury práce k výkonu práce u uživatele ukládá zaměstnanci agentury práce pracovní úkoly, organizuje, řídí a kontroluje jeho práci, dává mu k tomu účelu pokyny, vytváří příznivé pracovní podmínky a zajišťuje bezpečnost a ochranu zdraví při práci uživatel. Ostatně žalobce sám v rámci správního řízení sdělil (záznam o poskytnutí součinnosti ze dne 12.2.2016), že o bezpečnosti práce jeho zaměstnance školí pracovník Heat Transfer Systems s.r.o.
34. Pokud žalobce nesouhlasí se závěry správních orgánů ohledně společenské škodlivosti jako materiální stránky vytýkaného správního deliktu, tak tu se podle zdejšího soudu argumentace žalobce odvíjí od tvrzení, že žalobce se předmětného správního deliktu nedopustil. Prvostupňový orgán nicméně podle zdejšího soudu prokázal, že žalobce správní delikt ve smyslu § 140 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti spáchal.
35. Zdejší soud k otázce společenské škodlivosti odkazuje na závěry prvostupňového orgánu, podle něhož zprostředkování zaměstnání bez povolení nepříznivě působí v oblasti veřejné (trh práce, veřejné finance) i soukromé (pracovníprávní), a v jeho důsledku dochází k narušení ochrany a právní jistoty dočasně přidělených zaměstnanců; zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, chrání dočasně přiděleného zaměstnance tak, aby práci vykonával na základě pracovní smlouvy nebo dohody o pracovní činnosti, které při překročení výdělku 2 500 Kč zajišťují účast na důchodovém pojištění, a aby při výkonu práce měl stejné pracovní a mzdové podmínky jako kmenový pracovník uživatele. Nesprávné odměňování

dále ovlivňuje odvody za veřejné zdravotní a sociální pojištění. Podle prvostupňového orgánu dotčení zaměstnanci žalobce měli sjednanou měsíční mzdu pro rok 2016 ve výši od 9 900 Kč do 10 900 Kč, přičemž zaměstnanci Heat Transfer Systems s.r.o. vykonávali stejné práce za sjednanou měsíční mzdu pro rok 2016 ve výši od 11 400 Kč do 15 000 Kč; společenská škodlivost se tak negativně promítla do práv zaměstnanců na spravedlivou odměnu a do veřejných financí ve výši povinných odvodů do státního rozpočtu.

36. Pokud žalobce uvádí, že zaměstnanci pracují pro žalobce v České republice podle zákonných norem a povolení, nedluží žádné nedoplatky na zdravotním, sociálním a daňovém systému České republiky a při práci se jim dostávalo řádných pracovních i mzdových podmínek, tak prvostupňový orgán k tomu správně upozornil na to, že absence nedoplatků nevylučuje společenskou škodlivost vytýkaného jednání a dodržování daňových a sociálních předpisů nelze zohlednit jako polehčující okolnost při stanovení výše sankce, neboť se jedná o zákonnou povinnost žalobce, a nadto není možné jednoznačně stanovit, zda zaměstnanci žalobce byli odměňováni stejně jako srovnatelní zaměstnanci Heat Transfer Systems s.r.o.
37. Zdejší soud neshledal, že by rozhodnutí správních orgánů obou stupňů bylo nezákonné, odporovalo principům správního trestání i obecným zásadám správního práva a že by správní orgány překročily zákonem stanovené meze správního uvážení, jak namítá žalobce.
38. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámce uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu jak nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

52. O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. května 2019

David Raus v.r.
předseda senátu